

๘

บุญคือที่พึ่ง

บุญทั้งหมดที่เราทำจะถูกรวมไว้ในศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗ เป็นดวงบุญที่ใส สว่างไสว เป็นบ่อเกิด
แห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิตทั้งในโลกนี้และใน
ปรโลก หรือในสัมปรายภพ

ชีวิตในสัมปรายภพ ไม่มีการทำมาหากิน ไม่มีการ
หว่าน การไถ การพาดิชย์ เป็นอยู่ได้ด้วยบุญและบาปที่เรา
ได้กระทำตอนเป็นมนุษย์ มีอายุที่ยาวนาน เป็นหมื่น เป็น
แสนปี เป็นต้น ถ้าไปบอขายอายุก็ยืนยาวเป็นหมื่นเป็นแสนปี
เหมือนกัน มีรูปร่างใหม่ที่ไม่วายงาม ทุกข์ทรมานอยู่อย่าง
นั้น แต่ถ้าหากเราสร้างกุศลกรรม ก็จะส่งผลให้เรามีสุขอยู่ใน
สุคติโลกสวรรค์ เข้าไปเป็นสหายแห่งเทวดา

เมื่อละโลกไปแล้วบุญจะเป็นที่พึ่งของเราสิ่งอื่นไม่ใช่
จะส่งผลให้เรามีวิมานที่สวยงาม สว่างไสว รัศมีกายเจิดจ้า มี
สมบัติอันเป็นทิพย์ ไม่อายเพื่อนชาวสวรรค์ทั้งหลายซึ่งเขา
วัดกันด้วยกำลังบุญ กำลังบารมี ซึ่งจะปรากฏที่รัศมีกาย
เครื่องประดับ ที่วิมาน บริวาร สมบัติอันเป็นทิพย์ทั้งหลาย

ถ้ารัศมีกายเราสว่างมาก เวลาเข้าไปในหมู่เทวดา ใน
เทวสมาคมเราก็จะอยู่แถวหน้า ที่มีรัศมีน้อยๆ ก็อยู่แถว
หลังๆ ถัดออกไปตามกำลังบุญ คล้ายๆ ในโลกมนุษย์
อย่างนี้แหละ ผู้ที่สั่งสมบุญมามากในอดีต ทำความดีมาก
ในปัจจุบัน เขาก็จะมีแบ่งเป็น軒ชั้นอย่างนั้นตามกำลังบุญ
กำลังบารมีที่ได้สั่งสมมา

๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕